

Sygn. akt IV Ka 53/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Grodek

Sędziowie SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska (spr.)

del. SR Nadia Kołacińska - Sumińska

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Violetty Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2015 roku

sprawy **S. M.**

oskarżonego z art. 178 a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 16 grudnia 2014 roku sygn. akt VII K 458/14

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 2 kpk, art. 624 § 1 kpk

- **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że** uzupełnia podstawę prawną zawartego w punkcie 2 rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności o przepis § 4 art. 69 kk;

- **w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

- wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 53/15

UZASADNIENIE

S. M. został oskarżony o to, że w dniu 20 kwietnia 2014 r. około godz. 17/20 w miejscowości R.gm. W.na 323,4 km drogi (...) woj. (...)prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy O. (...)nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 17/56 – 0,97 mg/l, II badanie o godz. 18/38 – 0,80 mg/l i III badanie o godz. 18/40 – 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc już w przeszłości prawomocnie skazanym za takie przestępstwo przez Sąd rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim sygn. akt VII K 704/ tj. o czyn z art.178 a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 roku w sprawie sygn. akt VII K 458/14 uznał **S. M.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego na okres próby lat 5, oddając w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 kwietnia 2014 roku.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 366 złotych tytułem obowiązku zwrotu wydatków oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 380 złotych.

Apelację w przedmiotowej sprawie wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim na niekorzyść oskarżonego, wskazując, iż skarży wyrok w całości.

Apelacja oskarżyciela publicznego wywiedziona z podstawy art. 438 pkt. 1 k.p.k., zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 69 § 4 k.k., polegającą na wskazaniu jako podstawy prawnej zawieszenia wykonania kary art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., z pominięciem szczególnej podstawy zawieszenia wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności wobec sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k., jaką jest art. 69 § 4 k.k.

W konkluzji oskarżyciel wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez dodanie art. 69 § 4 k.k. do prawnej podstawy zawieszenia wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator popierał własną skargę apelacyjną i wnioski w niej zawarte precyzując, iż skarży wyrok jedynie w części dotyczącej kary.

Oskarżony przyłączył się do apelacji oskarżyciela publicznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Rację ma skarżący podnosząc, że podstawą prawną zawartego w punkcie 2 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej w stosunku do oskarżonego S. M. kary 1 roku pozbawienia wolności winien być nie tylko przepis art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k, ale też przepis art. 69 § 4 k.k. Stanowi on, iż między innymi wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178 a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Sąd zważył, że w przedmiotowej sprawie S. M. został uznany za winnego popełnienia występku z art. 178 a § 4 k.k. Tym samym warunkowe zawieszenie wymierzonej takiemu sprawcy kary pozbawienia wolności jest możliwe jedynie przy spełnieniu dodatkowych przesłanek wskazanych w art. 69 § 4 k.k. i w tej sytuacji należało uzupełnić podstawę prawną dokonanego zawieszenia wykonania kary o § 4 art. 69 k.k.

W ocenie Sądu Okręgowego pominięcie tego przepisu stanowi naruszenie zasad związanych z prawidłowym podaniem składników i treści wyroku, wynikających z treści art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. tj. w zakresie wskazania zastosowanych przepisów ustawy karnej. Z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż sąd meriti podejmując decyzję o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego badał okoliczności jego czynu pod kątem spełnienia przesłanek wymienionych także w art. 69 § 4 k.k. Wskazał bowiem, jakie względy sprawiły,

iż ostatecznie uznał przedmiotowy czyn jako wypadek szczególnie uzasadniony. Co więcej, rozważaniom w tej kwestii poświęcił wyjątkowo dużo uwagi, a postawione wnioski końcowe zasługują na pełną aprobatę. Sąd Okręgowy zważył, iż sąd pierwszej instancji, po dogłębnych rozważaniach nad zastosowaniem art. 69 § 4 k.k., ostatecznie ów przepis zastosował, nie dając jednak temu wyrazu poprzez należyte wskazanie także tego przepisu jako wszystkich zastosowanych przepisów ustawy karnej. Z tego powodu uznać należy, iż w sprawie doszło do obrazy przepisów postępowania w rozumieniu art. 438 pkt 2 k.p.k., skutkujących uzupełnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wobec S. M. kary pozbawienia wolności o treść § 4 art. 69 k.k.

W pozostałej części wyrok, jako odpowiadający prawu, utrzymano w mocy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania karnego powołane w sentencji orzeczenia.